

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

· Ο πρῶτος τῇ τάξει πῶν Ἱερέων.

Ἴερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἴερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα
τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα
Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἅγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ σῶσον,
Ἄγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος
Ἴσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ιερεὺς: “Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

‘Ο Άναγνώστης: ’Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ PMB' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώπισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου
σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

“Οτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἡκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΪΟΥ

ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Εἶτα ἡ μικρά Συναπτή·

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν συμπαρόντων καὶ συμπροσευχομένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ' αὐτοὺς τὴν χάριν τοῦ Ἅγίου σου Πνεύματος.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἄλιτρον.

Μετά Ψάλλεται εἰς ἥχον πλ. β' πὸ

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Στίχ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Εἶτα τὰ τροπάρια εἰς ᾧχον πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ως Δεσπότη, οἱ ἀμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα...

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ’ ἐπιβλέψου καὶ νῦν, ως εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἔχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἴ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὔσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν, ρύσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἴ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

N' Ψαλμὸς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

὾τι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Ϲοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆσε ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἥγαπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι..

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Μή ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’
ἔμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
όλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου

μόσχους.

Ο ΚΑΝΩΝ

·Ωδὴ ἀ', Ἡχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖν πέλαγος.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ἐλαίω τῆς εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, ὁ ίλαρύνων ἀεί, ψυχὰς ὅμοῦ καὶ σώματα βροτῶν, καὶ φρουρῶν ἐν Ἐλαίῳ πιστούς. Αὐτὸς καὶ νῦν οἰκτείρησον, τοὺς δι' Ἐλαίου προσιόντας σοι.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ὑπάρχει σου τοῦ ἐλέους Δέσποτα, πλήροης ἡ σύμπασα γῆ· ὅθεν Ἐλαίῳ θείῳ μυστικῶς, οἱ χριόμενοι σήμερον, τὸν ὑπὲρ νοῦν σου ἐλεον, πιστῶς αἰτοῦμέν σε δοθῆναι ἡμῖν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Χρισμόν σου τὸν Ἱερὸν Φιλάνθρωπε, ὁ Ἀποστόλοις τοῖς σοις, ἐπ' ἀσθενοῦσι δούλοις σου τελεῖν, συμπαθῶς ἐντειλάμενος, ταῖς δι' αὐτῶν ἐντεύξεσι, πάντας σφραγίδί σου ἐλέησον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Η μόνη, τὸ τῆς εἰρήνης πέλαγος, Ἁγνὴ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

πλουτήσασα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου ἀεὶ, νοσημάτων καὶ θλίψεων, τοὺς σοὺς οἰκέτας λύτρωσαι, ὅπως ἀπαύστως μεγαλύνωσί σε.

΄Ωδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπ' σοί.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Cù μόνος ὃν θαυμαστός, καὶ ἐν ἀνθρώποις τοῖς πιστοῖς ἵλεως, τοῖς ἀσθενοῦσι δεινῶς, δὸς Χριστὲ τὴν Χάριν σου ἄνωθεν.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

΄Ελαίας κάρφος ποτέ, πρὸς ἀνοχὴν κατακλυσμοῦ Θείᾳ σου, δείξας ρόπῃ Κύριε, σῶσον ἐν ἐλέει τοὺς κάμνοντας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῇ Αγίῳ Πνεύματι.

Λαμπάδι θείᾳ φωτός, ἐν τῷ ἐλέει σου Χριστὲ φαίδρυνον, τοὺς ἐν τῇ χρίσει καὶ νῦν, πίστει τοῦ ἐλέους σου σπεύδοντας.

Kαὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

΄Επίβλεψον εὔμενῶς, Μήτηρ τοῦ πάντων Ποιητοῦ ἄνωθεν, καὶ τὴν πικρὰν κάκωσιν, λῦσον τοὺς νοσοῦντας πρεσβείαις σου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Κάθισμα. Ἡχος πλ. δ^ῃ.

Αὐλῶν ποιμενικῶν ...

Εἰς Ἡχον λαϊ — Γα

Διώς θει ος ποτα μος του ε λεους υ παρ
χωνδιως α βυσσος πολ λησ συμ πα θει ας Οι
κτιρ μονδι δει ζον του σου ε λε ους τα θει α
ρει θρα και παν τα ας ι α α σαι δι βλυ σον δι
τας των θαυ μα των πη γας αφ θο νως και πλυ νο
ον α πα αν τας δι Σοι γαρ α ει προ στρε χον
τες θερ μως δι την Χαριν ε ξαι αι του με ε θα δι

Ἐπερον Κάθισμα.

Ἡχος δ^ῃ. Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ο ιατρὸς καὶ βοηθὸς τῶν ἐν πόνοις, ὁ
Λυτρωτής τε καὶ Σωτὴρ τῶν ἐν νόσοις, αὐτὸς

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

τῶν ὅλων Δέσποτα καὶ Κύριε, δώρησαι τὴν
ἴασιν, τοῖς νοσοῦσί σου δούλοις, οἰκτειρον
ἐλέησον, τοὺς πολλὰ ἐπταιχότας, καὶ τῶν
σφαλμάτων λύτρωσαι Χριστέ, ὅπως δοξάζωσι
τὴν Θείαν σου δύναμιν.

Ωδὴ δ^η.

Ἐπαρθέντα σε ἴδοῦσα

Ὕχος ἔτος

Ἄε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τους
δου λους σου

Ἄ δι α φθο ρον ως μυ υ ρον Σω τηρ
υ παρ χων το κε νω θεν εν χα ρι τι και κο
ο σμον κα θαι ρον οι κτει ρον ε λε ε η η
σον πι τους τη θει α πι στει σου δι μω λω πας
σαρ κος ε πα λει φον τας

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Μ Β
ε Δε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τους
δου λους σου ε λα ρο τη τισφρα γι ιδος του σου
ε λε ους νυν τας αι σθη σεις Δε σπο τα
σφρα γι ισας σοις δου λοις ε α βα τον α προ
ο σι ι τον πην ει ει σο δον ποι η σον πα
σαις ε ναν τι αις δυ να με σιν ε
Δόξα... Μ Β
λε προ σκα λει σθαι κε λευ ων
τους α σθε νου ντας ε ρουργους εν θε ους
Σου και του ου των εν τευ ζει και χρι σει ε λαι
αι ου ου σου πη φι λα αν θρω πε σω ζε σθαι πα σω

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

σονσω ε λε ειτουςκαμνοντας ⁶
^λ

Και νυν... ^B
⁶ ^λ Θε ο το κε α ει πα αρ

θε νε Πα να γι α ³
^λ σκε πη στερ ρα και φυ

λαξ μου λι μη ην τε και τει χος ^Π
⁶ κλι μαξ και προ
^B πυ υρ γι ι ον ^π ε λε ε η σον οι κτει ρον

Δ προς σε γαρ και μονην κα τε φυ γο μεν ⁶
^λ

Ωδή ε'.

Σὺ Κύριέ μου φῶς.

^M ^B
⁶ ^λ Δε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τους
⁶
^λ δου λους σου

^B
⁶ ^λ Υ παρ χων Α γα θε ⁶ ^λ του ε λε ους η
^Π
⁶ α α βυ υσ σος ^π ε λε η σον Ε λε η μον ^π

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΪΟΥ

B
σου τω θει ω ε λαι ω τους κα μνον τας ως ευ
σπλαγχνος ⁶
^M B
λε ⁶ Δε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τους
δου λους σου ⁶
B
λε ⁶ Ψυ χας η μων Χρι στε ⁶ λε και τα σω μα τα
π α α νω ω θεν ^π σφρα γι δος Σου θει ω τυ πω ^π
α γι α σας α φρα στως ^Δ ρι χει σου παν
τας ι ασαι ⁶
Δόξα... B
λε φα τω σου στορ γη ⁶ υ περ
π α γα θε Κυ υ ρι ι ε ^π δε ζα με νος τας του
μυ ρου ^π δι α πορ νης α λειψεις ^Δ οι κτει ρη

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΪΟΥ

σον τους δουλους σου ⁶_λ

Καὶ νῦν... ^B ⁶_λ Πα νυ μνη τε α γνη ⁶_λ υ περ

α γα θε ^Π Δε ε σποι οι να ^π_q ε λε η σον τους
τω θει ω ^π_q χρι ο με νους Ε λαι ω ^Δ_δ και σω

σον τους οι κε τας Σου ⁶_λ
.Ωδή στ'.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς

^M ^B ⁶_λ Δε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τους

δουλους σου ⁶_λ

^Π ⁶_λ Λο γοι οις σου ^π_q ο δι Ε λαι ου δει ζας

Φι λαν θρω πε ^λ εν Βα σι λευ σι την χρι σιν ^Π
και Αρ χι ε ρευ σι ταυ την τε λεσας ⁶_λ σφραγι

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

συμωσου ^B
 π^π και τους πασχοντας σω ωσονως ευ
 σπλαγχνος ^ε
 λ^λ Δε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τους
 δου λους σου ^ε
 λ^λ Με θε ε ζις ^π μη εκ πικρωνδαι μο νων ε
 φα ψοι το ^M ^π των επ α λει ψι εν θε ω ^π τας
 αι σθη σεις Σωτερ ση μει ου με νων ^λ αλλ εν
 σκε πη ^B πε ρι τει χι σον του ου τους της δο ξης
 σου ^ε
 λ^λ

Δοξα... ^π θε ε ξον ^π χει ρα την σην εξ
 ρ^B ρε ε ξον ^M ^π χει ρα την σην εξ
 υ ψους Φι λαν θρω πε ^λ και σου το Ε λαι ον

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

σας π^B — υ — τα + — θ + τα
Σωτερ^q α γι α σας δι δου τοις σοις οι κε
ταις² π^P εις⁶ — σας π^B — υ — τα
των εκ λυτρωσιν⁶ λ^x

Καὶ νῦν... ε^P π^B — τα + — π^q — τα
πεφη η νας^q εν τω Θει ωσου
το κω κα τακαρπος^λ Μη τηρτου Κτιστου ε
λαι α^B π^q δι ης πλη ρης ωφθη κοσμος ε λε
ους^λ ο θεν σω ζε^q πρεσβειων ε πα φη η σου
τους κα μνον τας⁶ λ^x

KONTAKION.

Ὕχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐλέους πηγή, ὑπάρχων Γπεράγαθε, τοὺς
πίστει θερμῇ, ἐλέει τῷ ἀφάτῳ σου,
προσπεσόντας εὔσπλαγχνε, ἐκ παντοίας
λύτρωσαι κακώσεως, καὶ τάς αὐτῶν νόσους
ἀράμενος, παράσχου τὴν Θείαν Χάριν ἄνωθεν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

΄Ωδὴ ζ.

΄Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμαῖοι

Λε^M σπο^B τα⁺ Χρι⁶ στε^{λε} ε^η σον^{τους}
 δου^{λους³} σου^{λε}
 Κυ^{εν} εν^ε λε^{λε} ει^η και^π οι^κ κτιρμοις^{σου} Σω^π
 τερ^{μο} νος^{νο} Θε^ο ος^{παν} των^{των} ι^π α^{τρευ} ων^{ων} πα^{πα}
 θη^{τε} των^{ψυ} χων^{χων} και^{και} σω^{μα} των^{τα} συν^{τρι} ιμ^{ιμ}
 μα^α τα^π Αυ^{τος} θε^{ρα} πευ^{σον} Δ^λ και^λ τους^{εν}
 νο^{σοις} πα^α ασχον^{τας} Ευ^{σπλαγχνε} λε⁶
 Λε^M σπο^B τα⁺ Χρι⁶ στε^{λε} ε^η σον^{τους}
 δου^{λους³} σου^{λε}

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

ε ^π — — — — —
λ ^{εν} τω λι παι νειν ^π Ε λαι ου χρι σει παν

των τας κε φα λας ^ε δι δου ευ φρο συ νης του

τω την χαρ μο νην ^λ τοις τον ε λε ον ζη του

ου σι ι Σου ^π της εκ λυ τρω σε ως ^Δ τω πλου

σι ω ε λε ει Σου Κυ ρι ε ^ε
Δόξα...

ε ^π — — — —
λ ^{Ζι} φος υ παρχει ^π κα τα δαι μο

νων Σω τερ Σου η σφραγις ^λ πυρτε α να λι

σκον πα θη τα των ψυ χων ^ε I ε ρε ων ταις

εν τε ευ ξε ε σιν ^π ο θεν την ι α σιν ^Δ οι

δε δεγ με νοι πι ιστει υ μνου μεν Σε ^ε
Και νῦν...

ε ^π — — — —
λ ^{Συ} τον κρα τουν τα ^π εν δρα

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

κι παντα Μη τηρ Θεου ^π_λ^ε εν δον εν κοι λι α
 σχου σα θε ο πρε πως ^λ_{και} α φρα στως σω μα
 τω ω σα α σα ^π_φ υ περ των κα μνο ον των ^Δ_λ^ε
 ξι λε ωσαι του τους δε ο μεθα ^ε_λ

'.Ωδή η'.

Χειρας ἐκπεπάσας Δανιήλ

^M
^ε_λ Δε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τους
 δου λους σου ^ε_λ

^B
^ε_λ Η παν τας ε λε η σον Σω τηρ κα
 τα το μεγασου και Θει ον ε λε ος ^λ_{του}
 του τον τυ πον γαρ Δε σπο τα ^μ_λ^ε μυ στικως υ
 παι νιτ το ο με ε νοι ^π_φ την δι Ε λαι ου ι ε

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

ρου χρισιν προ σα γο μεν τοις νοσου σιν ^π_π^β ους
 περδύν να μειτη Ση παντας ι ασαι ⁶_λ
 Δε σπο τα Χρι στε ε λε η σον τους
 δου λους σου ⁶_λ
 Ρει θροις του ε λε ους Σου Χρι στε ^Δ_λ
 και ε πα λειμ μα σι των Ι ε βε ων
 Σου ⁶_λ πλυ νον ως ευ σπλαγ χνος Κυ ρι ε ⁶_λ τας
 ο δυ νας και τα τρα αυ μα α τα ^π_λ και αλ γει
 νων ε πι φο ρας ⁶_λ των εν α ναγ καις πα θων
 τρυ χο με νων ^π_λ ο πως κα θαρ σει τη Ση τυ χω
 σι βω σε ως ⁶_λ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Δόξα... ε ^B—. —— —— —— ——

κυμ βο λον της α νω θεν ρο

πης Δ Δ και ι λα ρο ο τη τος Ε λαι ον ⁶ θει

ον η μιν τοις δι α γρα φου σι Δε σπο τα ⁶ ^λ

μη μα κρυ νης Σου το ε ε λε ε ος ^π ^q μη δε ^B

πα ρι δης τους πι στως α ει κραυ γαζον τας

Ευ λο γει τε παν τατα ερ γακυ ρι ι ου

τονκυ ριον ⁶

Και νῦν... ε ^B—. —— —— —— ——

εν δο ζον ως στεφανον Α

γνη η φυσις ει λη φε τον Θει ον το κον σου

εχθρων α πειρ γον τα φα λαγ γας ⁶ ^λ και νι ^M

κων τα κα τα κρα α τος αυ τους ^π ^q δι ο χα

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΪΟΥ

ρι των σου φαι δραις ⁶_λ κα τα στε φο με νοι
 α γλαι αις ^B₉ σε α νυ μνου μεν παν υ υ μη
 τε Δεσποινα ⁶_λ

Ωδὴ θ'.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους

^M ^B
⁶ ^λ Δεσποτα Χρι στε ε λε η σον τους
 δου λους σου ⁶_λ

^B
⁶ ^λ Νευ σον ου ρα νο θεν Οι κτιρ μον ^Δ δει
 ξον σου το ε ε λε ος πα σι ⁶_λ δος νυν την αν
 τι λη ψιν την Σην ^Δ και την ι σχυν Σου τοις
 προ σι ου σι Σοι ⁶_λ δι α του θει ου χρι σμα
 τος ^Δ των I ε ρε ων Σου φι λαν θρω πε ⁶_λ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΪΟΥ

M B
ε λ Δ ε σπο τα χρι στε ε λε η σον τους
δ λ δου λους σου ε λ
B
ε λ Δ δω μεν πα να γα θε Σω τερ Δ α
γ α λι ω με νοι το θει ον λ Ε λαι ον ρο πη
σ ο ον εν θε ε ω υ περ με το χους ε λ ο περ
π ρ προ σει ει λη η φας π ρ και τυ πι κως με τε δω
κ α κας Δ λου τρου του θει ου τοις με τε χου σιν λ
Δ οξα... ε λ Οι κτει ρον ε λε η σον Σω
τ ε τερ Δ ρυ σαι δει νων και αλ γη δο νων λ λυ τρω σαι
β ε βε λων του πο νη ρου τους Σους οι κε τας λ
ψ π ψ χας και σω ω μα ατα π ως ε λε η μων
Μ Ν Β
ψ π ψ χας και σω ω μα ατα π ως ε λε η μων

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Κυριος ^Δ_λ χα ριτι φει α ε ξι ω μενος ⁶_λ
Και νυν... ^B
⁶_λ Υ μνους και δε η σεις Παρ
 φε νε ^Δ_λ προσ δε χο με νη των σων δου λων ⁶_λ
 ρυ σαι χα λε πων πα φη μα των ^Δ_λ και αλ γη
 δο νων ταις ι κε σι αις σου ^N_λ τους δι η
 μων Πα να χραν τε ^Δ_λ τη φει α σκε πη σου
 προσ τρε χον τας ⁶_λ
 "Αξιον εσπιν ως αληθως
 Ηχος πλα ^Ω Γα.

Δι ^Δ_λ ξι ον ε στιν ως α λη φως ^Δ_λ μα
 κα ρι ζειν σε την Θεο το κον ^Δ_λ την α ει
 μα κα ρι στον και πα να μω μη τον ^Δ_λ και Μη

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

τε ρα του Θε ου η μων **Δι** την τι μι ω τε
 ραν των Χερου βειμ **Δι** και εν δο ξο τε ραν α
 συγκριτως των Σε ρα φειμ **Δι** την α δι α φδο
 ρως **Δι** Θε ον Λο γον τε κου σαν **Δι** την ον τως
 Θε ο τοκον σε με γαλυ νο μεν **Δι**

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ.
 Ἐπεσκέψατο ἡμάς Ἡχος γ'.

Ἡχος Ἡ Γα

Χ **Π**
Γ **εν** ε λε ω Αγαθε **Δι** ε πι βλεψουσω
 ομ μα τι **Γ** ε πι την δε η σιν η μων **Δι** των
 συ νελθοντων εν τωω Να ω σου **Γ** τω α
 γι ω ση η μερον **Δι** χρισαι θει ω Ε λαι ω

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΪΟΥ

Διάσημος ο σου να τας τους δόου λους Σου ρινό

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΪΟΥ

Εἰς τούς Αἴνους.

Ἅγιος ἁγίων βασιλεὺς

^B
ε ^λ Πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι

ον ^ε ^λ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων ^Δ
αι νει τε αυ τον εν τοις υ ψιστοις ^ε ^λ σοι πρε πει

υ μνος τω Θεω ^ε ^λ

^B
ε ^λ Ηι νει ει τε αυ τον πα αν τες οι Αγ γε

λοι αυ του ^Δ αι νει τε αυ τον ^Δ πασαι αι Δυ
να α μεις αυ του ^Δ σοι πρε πει υ μνος τω Θε

Ἅγιος δ'.
Ἐδωκας σημείωσιν.

ε ^λ Ηι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
στειαις αυ του ^ε αι νει τε αυ τον ^χ ^ε κα τα το

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

πληθίος της με γα λω συνηγεατου ⁶
^λ

Ἐδωκας τὴν χάριν σου, διὰ τῶν σῶν
εὔδιάλλακτε, Ἀποστόλων Φιλάνθρωπε, Ἐλαίῳ
Ἄγιῷ σου, θεραπεύειν πάντων, πληγάς τε καὶ
νόσους· διὸ Ἐλαίῳ σου πιστῶς, τοὺς προσιόντας
καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, ἀγίασον ἐλέησον,
παντοίας νόσου καθάρισον, καὶ τρυφῆς τῆς
ἀφθάρτου σου, καταξίωσον Κύριε.

Ἄι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
γος αι νει τε αυ τον ^Δ εν ψαλτη ρι ωκαι
κι θα ρα ⁶ Τὸ ὡς ἄνω.
κι

Ἄι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω αι νει τε αυ τον ^Δ εν χορ δαι αις
και ορ γα νω ⁶

Βλέψον Ἀκατάληπτε ἐξ οὐρανόθεν ὡς

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

εὕσπλαγχνος, ἐν χειρὶ ἀοράτῳ σου σφραγίσας
Φιλάνθρωπε, τάς ἡμῶν αἰσθήσεις. Ἐλαίῳ σου
θείῳ, τοὺς προσδραμόντας σοι πιστῶς, καὶ
ἔξαιτοῦντας πταισμάτων ἄφεσιν· καὶ δώρησαι
τὴν Ἱασιν, τὴν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἵνα
πόθῳ δοξάζωσί σε, μεγαλύνοντες τὸ κράτος
σου.

χ
ε
λ Ηι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις λ αι νει αυ τον εν κυμ βα λοις α
λαλαγ μου λ πα σα πνο η λ αι νε σα α τω
τον Κυ ριον λ

Χρίσει τοῦ ἐλέους σου, καὶ Ιερέων
φιλάνθρωπε, ἐπαφῇ τοὺς οἰκέτας σου, ἀγίασον
ἄνωθεν, νοσημάτων ὁῦσαι, ψυχῆς τε τὸν ὁὔπον,
καθαρὸν ἔκπλυνον Σωτήρ, καὶ πολυπλόκων
σκανδάλων λύτρωσαι· τοὺς πόνους
παραμύθησαι, τάς περιστάσεις ἐκδίωξον, καὶ
τάς θλίψεις ἀφάνισον, ὡς οἰκτίρμων καὶ
εὕσπλαγχνος.

6 Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

6 Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Cὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυῦμνητε· τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ καταγάγιον τερπνὸν τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἀναγνώστης: “**Ἄ**γιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

“**Ἄ**γιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: Ὁτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Τροπάριον.

Ὕχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων
Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν, δεῖξον ἐπίσκεψιν,
τοῖς πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι
νοσημάτων, καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ
ὑμνεῖν σε, καὶ δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἱρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ

κάθε αἵτηση]

‘**Υ**πὲρ τῆς ὄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν [δεῖνος], τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὴν χάριν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸ Ἔλαιον τοῦτο, τῇ ἐπιφοιτήσει, καὶ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν προσελθόντων εἰς τὸ Ἅγιον τοῦτο Μυστήριον, καὶ τῆς ἐν Θεῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ’ αὐτοὺς τὴν χάριν τοῦ Ἀγίου

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Α**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμάς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: “Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Εἶτα ὁ Ιερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν τοῦ Ἐλαίου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

ΙΕΡΕΥΣ: Κύριε, ὁ ἐν τῷ ἐλέει, καὶ τοῖς

οίκτιρμοῖς σου ἵώμενος τὰ συντρίμματα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· Αὐτός, Δέσποτα, ἀγίασον καὶ τὸ Ἐλαιον τοῦτο, ὅστε γενέσθαι τοῖς χριομένοις ἐξ αὐτοῦ, εἰς θεραπείαν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, νόσου σωματικῆς, μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ παντὸς κακοῦ· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοξασθῇ σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Γίοῦ, καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ μετὰ τὸν καθαγιασμὸν τοῦ ἔλαίου,
ἀνάπτεται ἡ κανδήλα.

Ἐν ὅσῳ δὲ λέγεται ἡ Εὔχὴ παρὰ τοῦ Ἱερέως,
ψάλλονται τὰ κάπως Τροπάρια.
Ὕχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺς εἰς ἀντίληφιν, μόνος ὑπάρχων Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἀνωθεν, δεῖξον ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ ὑμνεῖν σε, καὶ δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὕχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὅμματα πεπηρωμένος, σοὶ Χριστὲ προσέρχομαι, ώς ὁ Τυφλὸς ἐκ γενετῆς,

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι, σὺ τῶν ἐν σκότει,
τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Ὕχος γ'.
Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχήν μου Κύριε, ἐν ἀμαρτίαις
παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς
παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου
ἐπιστασίᾳ, ὥσπερ καὶ τὸν Παράλυτον, ἔγειρας
πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· Οἰκτίρμον δόξα,
Χριστέ, τῷ κράτει σου.

Ὕχος δ'.

Ως τοῦ Κυρίου Μαθητῆς, ἀνεδέξω Δίκαιε
τὸ Εὐαγγέλιον· ως Μάρτυς ἔχεις τὸ
ἀπαράτρεπτον· τὴν παρρησίαν ως Ἄδελφόθεος,
τὸ πρεσβεύειν ως Ἱεράρχης. Ικέτευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὕχος δ'.
Ο ὄψις ἐν πῷ Σταυρῷ.

Ο τοῦ Πατρὸς μονογενῆς Θεὸς Λόγος,
ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν
ἡμερῶν Ἰάκωβε θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε
τῶν Ἱεροσολύμων, Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, καὶ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

πιστὸν οἰκονόμον, τῶν Μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

Ὕχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐν τοῖς Μύροις Ἀγιε, Ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὕχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγαν εὕρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπερμαχὸν ἥ οἰκουμένη, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. Ως οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα, οὕτως Ἀγιε, Μεγαλομάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὕχος γ'.

Ἀθλοφόρε ἄγιε, καὶ ιαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἔλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὕχος πλ. δ'.

Ἄγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί,

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

ἐπισκέψασθε τάς ἀσθενείας ἡμῶν, δωρεὰν
ἔλαβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Ὕχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε, τίς διηγήσεται;
Βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἴαματα, καὶ
πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος
καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ἄ Δα με γα λει α σου Παρ θε νε τις δι η
γη σε ται Βρυ εις γαρ θαυ μα τα και πη γα
ζεις ι α μα τα και πρε σβευ εις υ περ των
ψυ χων η μων ως Θε ο λο γος και φι λος Χρι
στου ου

Ὕχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμή, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον,
ἔλέους πηγή, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς
βιωμέν σοι, Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καὶ
ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως
προστατεύουσα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Α'.

Προκείμενον. Ἡχος α'.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός
Σου ἐφ' ἡμᾶς.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν
Κυρίῳ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Καθολικῆς Ἐπιστολῆς
Ιακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 5: 10-16)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα
λάβετε, ἀδελφοί μου, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς
μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἵ ἐλάλησαν τῷ
ὄνόματι Κυρίου. Ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς
ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἦκούσατε, καὶ
τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολυέσπλαγχνός
ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δέ,
ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε
τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἦτο δὲ ὑμῶν τὸ
ναὶ ναί, καὶ τὸ οὔ. οὕ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν
πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω·
εὐθυμεῖ τις; ϕαλλέτω· ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν;

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΪΟΥ

προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλείφαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὄνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὔχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· καὶ ἀμαρτίας ἥ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὕχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἵαθητε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.

ΧΟΡΟΣ: Ἀλληλούϊα. (γ') Ἡχος α'.

Στίχ. Ἔλεος καὶ κρίσιν ἀσομαί σοι, Κύριε,
ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Α'.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ
ἀγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατά Λουκᾶν Ἀγίου
Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα. **Κεφ.10:25-37**

Τῷ καιρῷ ἔκείνω, νομικός τις προσῆλθε τῷ

Ίησοῦ, πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε,
τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ
εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς
ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν·
Ἄγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ
ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας
σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς ἔαυτόν. Εἶπε δὲ
αὐτῷ· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ.
Ο δὲ θέλων δικαιοῦν ἔαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν
Ίησοῦν· Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; Υπολαβὼν δὲ
ὅ Ίησοῦς εἶπεν· Ἀνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ
Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχώ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν·
οἵ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες
ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ
συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ
ἐκείνῃ, καὶ ἴδων αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. Ομοίως
δὲ καὶ Λευΐτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον,
ἔλθων καὶ ἴδων, ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρείτης δέ
τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἴδων αὐτὸν
ἐσπλαγχνίσθη. Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ
τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον,
ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἵδιον κτῆνος,
ἥγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη

αύτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἔξελθών, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἀν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαι με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς; Ό δὲ εἶπεν· Ο ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου καὶ σὺ ποίει ὅμοίως.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ύγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ Ἅγιῳ Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἔκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΕΥΧΗ Α'.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἀναρχε, ὀδιάδοχε, Ἅγιε ἄγιων, ὁ
τὸν Μονογενῆ σου Γίὸν ἐξαποστείλας, ἵώμενον
πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν τῶν ψυχῶν
καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, κατάπεμψον τὸ Ἅγιόν
σου Πνεῦμα, καὶ ἄγιασον τὸ Ἐλαιον τοῦτο· καὶ
ποίησον αὐτὸ χριομένοις τοῖς σοῖς δούλοις, εἰς
τελείαν ἀπολύτρωσιν τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν, εἰς
Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν. *Σὺ γὰρ εἶ ὁ
Θεός, ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ φυλάσσων τὴν
διαθήκην Σου καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί¹
σε· ὁ διδοὺς λύτρωσιν ἀμαρτιῶν διὰ τοῦ ἄγιου
σου παιδὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὁ ἀναγεννήσας
ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας· ὁ φωτίζων τοὺς
τυφλοὺς καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους· ὁ
ἀγαπῶν τοὺς δικαίους καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς
ἔλεων· ὁ ἀνακαινίσας ἡμᾶς ἐκ σκότους καὶ
σκιᾶς θανάτου, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς
«Ἐξέλθετε» καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει

«Άνακαλύπτεσθε». Ἐλαμψε γὰρ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ φῶς τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Μονογενοῦς σου Γίοῦ, ἀφ' οὗ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· καὶ τοῖς δεξαμένοις Αὐτὸν ἔδωκεν ἔξουσίαν τέκνα σοῦ τοῦ Θεοῦ γενέσθαι, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας τὴν υἱοθεσίαν ἡμῖν χαρισάμενος, ἀμετόχους ἡμᾶς ἐποίησεν ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου· ἐπεὶ οὐκ εὔδόκησεν ἐν αἷματι καθαρίζεσθαι, ἀλλ' ἐν ἔλαιώ ἀγίῳ ἔδωκε τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ Αὐτοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ἡμᾶς Χριστοῦ ποίμνιον, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἄγιον, καθαρίσας ἡμᾶς ἐν ὅδατι, καὶ ἀγιάσας ἐν τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι· Αὐτός, Δέσποτα Κύριε, δὸς Χάριν εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ὡς ἔδωκας Μωσεῖ τῷ θεράποντί σου, καὶ Σαμουὴλ τῷ ἡγαπημένῳ σου, καὶ Ἰωάννῃ τῷ ἐκλεκτῷ σου, καὶ πᾶσι τοῖς καθ' ἐκάστην γενεὰν εὐαρεστήσασί σοι· οὕτω ποίησον καὶ ἡμᾶς γενέσθαι διακόνους τῆς Καινῆς τοῦ Γίοῦ σου Διαθήκης ἐπὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο, ἦν περιεποιήσω τῷ τιμίῳ Αὐτοῦ Αἵματι· ἵνα, ἀποδυσάμενοι τάς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, ἀποθάνωμεν τῇ ἀμαρτίᾳ καὶ ζήσωμεν τῇ

δικαιοσύνη, ἐνδυσάμενοι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ τῆς χρίσεως τοῦ ἀγιασμοῦ τοῦ μέλλοντος Ἐλαίου ἐπάγεσθαι. Γένοιτο, Κύριε, τὸ Ἐλαίον τοῦτο, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, ἔλαιον ἀγιασμοῦ, ἐνδυμα βασιλικόν, θώραξ δυνάμεως, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, σφραγὶς ἀνεπιβούλευτος, ἀγαλλίαμα καρδίας, εὐφροσύνη αἰώνιος· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ οἱ χριόμενοι, τῷ τῆς ἀναγεννήσεως ἐλαίῳ, φοβεροὶ ὥσι τοῖς ὑπεναντίοις καὶ λάμψωσιν ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἅγίων σου, μὴ ἔχοντες σπίλον, ἢ βύτιδα, καὶ εἰσδεχθῶσιν εἰς τάς αἰωνίους σου ἀναπαύσεις, καὶ δέξωνται τὸ βραβείων τῆς ἄνω κλήσεως.* Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῷζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

* Ἰστέον, ὅτι τινὲς τὴν Εὐχὴν ταύτην ἔως ὕδε μόνον λέγουσι, μετὰ τῆς ἐκφωνήσεως: Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν..., τινὲς δὲ ἔως τέλους.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς ἐκ τοῦ

Άγίου Ἐλαίου καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ
Εὐχέλαιον, λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Πάτερ Ἀγιε, ἵατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Γίόν, τὸν
Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον
ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἵασαι καὶ
τὸν δοῦλόν σου (**τόνδε**), ἐκ τῆς περιεχούσης
αὐτὸν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ
ζωοποίησον αὐτόν, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ
σου· πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ·
προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων
ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου,
προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν
ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν
ὅσιων καὶ θεοφόρων Πατερων ἡμῶν· τῶν ἀγίων
καὶ ἱαματικῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ
Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος
καὶ Ἐρμολάου, Σαμψὼν καὶ Διομήδους, Μωκίου
καὶ Ἀνικήτου, Θαλλελαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν
ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ
Ἀννης καὶ πάντων τῶν Ἅγίων. Ἄμην. Ὁτι σὺ εἶ

ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Αὕτη ἡ εὐχὴ λέγεται μυστικῶς παρ' ἐνὸς ἔκαστου τῶν Ἱερέων, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὴν Εὐχήν, χριόντων ἅμα τῷ ἔλαϊ τὸν νοσοῦντα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Β'

Προκείμενον. Ἡχος β'.

Ίσχύς μου καὶ ύμνησίς μου ο Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν

Στίχ. Παιδεύων επαίδευσε με ο Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα. (Κεφ.15: 1-7)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀδελφοί, ὁφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἔαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἔαυτῷ ἥρεσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, οἱ ὄνειδισμοὶ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ο δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῷη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα δμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ: Ἀλληλούϊα. (γ') Ἡχος πλ. α'.

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰώνα ἀσομαι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Β'.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἱρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατά Λουκᾶν Ἀγίου Εὐαγγελίου, τὸ ἀνάγνωσμα. **Κεφ. 19: 1-10**

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ιεριχώ. Καὶ ἴδού, ἀνὴρ ὄνόματι καλούμενος Ζαχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἐζήτει ἴδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἔστι, καὶ οὐκ ἦδυνατο ἀπὸ τοῦ ὅχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἵδῃ αὐτόν, ὅτι ἐκείνης ἥμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἤλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζαχαῖε, σπεύσας κατάβηθι σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. Καὶ ἴδοντες πάντες διεγόγγυζον, λέγοντες· ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. Σταθεὶς δὲ Ζαχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἰδού, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἔστιν. Ἡλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ Ἅγιῷ Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἔκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Λαμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΕΥΧΗ Β'.

ΙΕΡΕΥΣ: Ο Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὄψιστος, ὁ ὑπὸ πάσης κτίσεως προσκυνούμενος, ἡ τῆς σοφίας πηγή, ἡ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, καὶ τῆς εὔσπλαγχνίας

ἀπεριόριστον πέλαγος· Αὐτός, φιλάνθρωπε Δέσποτα, ὁ τῶν προαιωνίων καὶ θαυμασίων Θεός, ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων, ἐννοῶν, ἴσχύει καταλαβέσθαι, ἐπίβλεψον, εἰσάκουσον ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου· καὶ ὅπου ἐπὶ τῷ ὄνόματί σου τῷ μεγάλῳ, τὸ "Ελαιον τοῦτο προσάγομεν, κατάπεμφον τῆς σῆς δωρεᾶς τὰ ιάματα καὶ ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ ἵασαι αὐτοὺς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου. Ναί, Κύριε εὐδιάλλακτε, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος, ὁ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, ὁ εἰδὼς ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν, ὁ διὰ τὴν τῶν ἀμαρτωλῶν σωτηρίαν ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ὅν, καὶ πλασθεὶς διὰ τὸ πλάσμα σου· σὺ εἴ ὁ εἰπών· «Οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν»· σὺ εἴ ὁ τὸ πρόβατον ζητήσας τὸ ἀπολωλός· σὺ εἴ ὁ τὴν ἀπολομένην δραχμὴν ἐπιμελῶς ζητήσας καὶ εὑρών· σὺ εἴ ὁ εἰπών, ὅτι· «Τὸν ἐρχόμενον πρός με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω»· σὺ εἴ ὁ τὴν Πόρνην, τοὺς τιμίους σου πόδας δάκρυσι βρέξασαν, μὴ βδελυξάμενος· σὺ εἴ ὁ

εἰπών· «‘Οσάκις ἀν πέσης, ἔγειραι καὶ σωθήσῃ»· σὺ εἰ δε εἰπών, δτι· «Χαρὰ γίνεται ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι»· Αύτὸς ἔπιδε, εὕσπλαγχνε Δέσποτα, ἐξ ὑψους ἀγίου σου, συνεπισκιάσας ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, ἐν χάριτι τοῦ Ἅγιου Πνεύματος ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ κατασκήνωσον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούτους, τοὺς ἐπεγνωκότας τὰ ἴδια πλημμελήματα καὶ προσιόντας σοι πίστει· καὶ προσδεξάμενοι τῇ ἴδιᾳ σου φιλανθρωπίᾳ, εἴ τι ἐπλημμέλησαν ἐν λόγῳ ἦ ἔργῳ ἦ κατὰ διάνοιαν, συγχωρήσας, ἐξάλειψον καὶ κάθαρον αὐτοὺς ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας καί, ἀεὶ συμπαρὼν αὐτοῖς, διαφύλαξον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῶν, πορευομένους ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, πρὸς τὸ μηκέτι ἐπίχαρμα γενέσθαι αὐτοὺς τῷ διαβόλῳ· ἵνα καὶ ἐπ’ αὐτοῖς δοξασθῇ τὸ πανάγιον Ὄνομά σου. Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ, μεθ’ οὗ εὔλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ'.

Προκείμενον. Ἡχος γ'.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Κύριος φωτισμός μου καὶ
Σωτήρ μου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς
ζωῆς μου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Πρὸς Κορινθίους Α'
Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 12: 27-31, 13: 1-8

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἄδελφοί, ὑμεῖς ἔστε σῶμα
Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο
ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἑκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους,
δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα
δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις,
κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες
ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες
διδάσκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες
χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες
γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι;
Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι
καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΪΟΥ

γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἥχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὅστε ὅρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. Καὶ ἐὰν φωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὡφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἔαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

ΧΟΡΟΣ: Ἀλληλούϊα. (γ') Ἡχος πλ. α'.

Ἐπὶ σοὶ, Κύριε, ἥλπισα· μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Γ'.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. **Κεφ.** 10: 1, 5-8

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἔξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· εἰς ὅδὸν ἔθνῶν μὴ ἀπέλθητε καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι ἥγγικεν ἡ βασιλεῖα τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους,

ζωῆς, εἰρήνης, ύγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ Ἅγιῷ Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἔκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΕΥΧΗ Γ'.

ΙΕΡΕΥΣ: Δέσποτα παντοκράτορ, Ἅγιε Βασιλεῦ, ὁ παιδεύων καὶ μὴ θανατῶν, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους· ὁ τάς σωματικὰς θλίψεις διορθούμενος τῶν ἀνθρώπων, αἴτούμεθά σε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπως ἐπαγάγῃς τὸ ἔλεός σου ἐπὶ τὸ Ἑλαιον τοῦτο, καὶ τοὺς χριομένους ἐξ αὐτοῦ ἐν τῷ ὄνόματί σου, ἵνα γένηται αὐτοῖς εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ εἰς καθαρισμὸν καὶ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, καὶ πάσης νόσου καὶ μαλακίας καὶ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. Ναί, Κύριε, τὴν ἰατρικήν σου δύναμιν οὐρανόθεν ἐξαπόστειλον· ἄψαι τοῦ σώματος, σβέσον τὸν πυρετόν, πράϋνον τὸ πάθος, καὶ πᾶσαν λανθάνουσαν ἀσθένειαν ἀποδίωξον. Γενοῦ ἰατρὸς τῶν δούλων σου τούτων· ἐξέγειρον αὐτοὺς ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς καὶ στρωμνῆς κακώσεως· σώους καὶ δλοκλήρους χάρισαι αὐτοὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ σου, εὑαρεστοῦντας καὶ ποιοῦντας τὸ θέλημά σου.

Κὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῷζειν ἡμάς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Δ'.

Προκείμενον. Ἡχος δ'.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἐν ᾧ ἀν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαι σε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Πρὸς Κορινθίους Β'

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 6: 16-18, 7: 1

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἐδελφοί, ύμεῖς ναὸς Θεοῦ ἔστε ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός, ὅτι· ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε· κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἐαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ: Ἀλληλούϊα. (γ') Ἡχος β'.

Στίχ. Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον,

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Δ'.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 8: 14, 23

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἤγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτοῖς. Ὁφίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν, ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Αὕτος τάς ἀσθενείας ἡμῶν ἐλαβε, καὶ τάς νόσους ἐβάστασεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὅχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθὼν εἶς Γραμματεύς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι, ὅπου ἔλαν ἀπέρχῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ Γίδες τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. Ἔτερος δὲ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψό μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. Ο δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

θάψαι τοὺς ἔαυτῶν νεκρούς. Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἡκολούθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

ΧΟΡΟΣ: ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ Ἅγιῷ Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἔκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Λαμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΕΥΧΗ Δ'.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε,
εὔσπλαγχνε καὶ πολυέλεε Κύριε, ὁ πολὺς ἐν
ἐλέει καὶ πλούσιος ἐν ἀγαθότητι, ὁ Πατὴρ τῶν
οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ
ἐνισχύσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων,
ἐλαίῳ μετὰ προσευχῆς τὰς ἀσθενείας τοῦ λαοῦ
θεραπεύεσθαι· Αὐτός, καὶ τὸ Ἔλαιον τοῦτο
σύνταξον εἰς ἵασιν τοῖς ἐξ αὐτοῦ χριομένοις, εἰς
ἀπαλλαγὴν πάσης νόσου καὶ πάσης μαλακίας,
εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν κακῶν τῶν
ἀπεκδεχομένων τὴν παρὰ σοῦ σωτηρίαν. Ναί,
Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεόμεθά σου,
παντοδύναμε, τοῦ σώζειν πάντας ἡμάς· ὁ μόνος
ψυχῶν τε καὶ σωμάτων Ἰατρός, ἀγίασον πάντας
ἡμάς· ὁ πᾶσαν νόσον ἰώμενος, ἵασαι καὶ τοὺς
διούλους σου τούτους· ἐξέγειρον αὐτοὺς ἀπὸ
κλίνης ὀδυνηρᾶς, διὰ ἐλέους τῆς σῆς
χρηστότητος· ἐπίσκεψαι αὐτοὺς ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς σου· ἀποδίωξον ἀπ’ αὐτῶν πᾶσαν
ἀρρωστίαν καὶ ἀσθένειαν· ἵνα, ἔξαναστάντες τῇ
χειρὶ σου τῇ κραταιᾷ, δουλεύωσί σοι μετὰ
πάσης εὐχαριστίας· ὅπως καὶ νῦν, μετέχοντες
τῆς σῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας, ὑμνῶμεν καὶ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

δοξάζωμέν σε τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἐνδοξά τε καὶ ἔξαίσια.

Κὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῷζειν ἡμάς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γεννητῷ, καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ε'.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. α'.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. 1: 8-11

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν. Ἄλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὅμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· ὃς ἐκ τηλικούτου

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ρύεται, εἰς δὲ
ἡλπίκαμεν δτι καὶ ἔτι ρύσεται,
συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ
δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς
χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῆ ύπὲρ ἡμῶν.

ΧΟΡΟΣ: Ἀλληλούϊα. (γ') Ἡχος πλ. α'.

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰώνα ἀσομαι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ε'.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία. Ὁρθοί. Άκούσωμεν τοῦ
ἀγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. **Κεφ.** 25: 1, 13

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπεν δὲ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην·
Ωμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα
Παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τάς λαμπάδας
αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ Νυμφίου,
πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε
μωραί. Αἵτινες μωραί, λαβοῦσαι τάς λαμπάδας
ἔκαυτῶν, οὐκ ἐλαβον μεθ' ἔκαυτῶν ἐλαιον· αἱ δὲ
φρόνιμοι ἐλαβον ἐλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν,

μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ Νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἡγέρθησαν πᾶσαι αἱ Παρθένοι ἔκειναι, καὶ ἐκόσμησαν τάς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ Νυμφίος, καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Γύστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ Παρθένοι λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ο δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἄμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾧ ὁ Γίδης τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους,
ζωῆς, εἰρήνης, ὁγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν
δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν
τῷ Ἅγιῷ Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ
συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἔκούσιόν
τε καὶ ἀκούσιον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος
Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΕΥΧΗ Ε'.

ΙΕΡΕΥΣ: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων
καὶ πάλιν ἰώμενος· ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν
καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα· ὁ τῶν
ὅρφανῶν πατήρ, καὶ τῶν χειμαζομένων λιμήν,
καὶ τῶν νοσούντων ἰατρός· ὁ τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων, καὶ τὰς νόσους ἡμῶν
λαμβάνων· ὁ ἐν Ἰλαρότητι ἐλεῶν· ὁ ὑπερβαίνων

άνομίας καὶ ἔξαίρων ἀδικίας· ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν καὶ βραδὺς εἰς ὀργήν· ὁ ἐμφυσήσας εἰς τοὺς σεαυτοῦ Μαθητὰς καὶ εἰπών· «Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ὁ δεχόμενος τῶν ἀμαρτωλῶν τὴν μετάνοιαν, καὶ ἔξουσίαν ἔχων συγχωρεῖν ἀμαρτίας πολλὰς καὶ χαλεπὰς καὶ ἵασιν παρέχων πᾶσι τοῖς ἐν ἀσθενείᾳ καὶ μακρονοσίᾳ διάγουσιν· ὁ καὶ ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον δοῦλόν σου, τὸν ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις συμπεπλεγμένον, καὶ πάθεσιν ἥδονῶν συγκυλινδούμενον, καλέσας εἰς τὸν ἄγιον καὶ ὑπερμέγιστον βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ καταπετάσματος, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἅγίων, ὅπου παρακύψαι οἱ ἄγιοι Ἅγγελοι ἐπιθυμοῦσι, καὶ ἀκοῦσαι τῆς εὐαγγελικῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ θεάσασθαι αὐτοφεὶ τὸ πρόσωπον τῆς ἀγίας ἀναφορᾶς, καὶ ἀπολαῦσαι τῆς θείας καὶ Ἱερᾶς Λειτουργίας· ὁ καταξιώσας με Ἱερουργῆσαι τὰ ἐπουράνιά σου Μυστήρια, καὶ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, καὶ μεσιτεῦσαι ὑπὲρ τῶν λογικῶν

σου προιβάτων, ἵνα διὰ τῆς πολλῆς καὶ ἀφάτου σου φιλανθρωπίας τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἔξαλείψῃς· Αὐτός, ὑπεράγαθε Βασιλεῦ, ἐνώπισαι τὴν προσευχήν μου ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ τε καὶ ἀγίᾳ ἡμέρᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· καὶ τῶν διούλων σου τούτων, τῶν ἐν ἀσθενείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος ὅντων, τὴν Ἱασιν δώρησαι, παρέχων ἄφεσιν ἀμαρτιῶν αὐτοῖς, καὶ συγχώρησιν πλημμελημάτων ἔκουσίων τε καὶ ἀκουσίων· θεραπεύων αὐτῶν πληγὰς ἀνιάτους, πᾶσάν τε νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Δώρησαι αὐτοῖς ψυχικὴν Ἱασιν, ὁ ἀφάμενος τῆς πενθερᾶς τοῦ Πέτρου, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἤγέρθη καὶ διηκόνει σοι. Αὐτός, Δέσποτα, καὶ τοῖς διούλοις σου τούτοις παράσχου ἱατρείαν καὶ ἀπαλλαγὴν πάσης φθοροποιοῦ ἀλγηδόνος· καὶ μνήσθητι τῶν πλουσίων σου οἰκτιρμῶν καὶ τοῦ ἐλέους σου. Μνήσθητι, δτι ἐπιμελῶς ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς εὑρίσκεται ἀναμάρτητος ἐπὶ τῆς γῆς· σὺ γάρ μόνος ἐκτὸς ἀμαρτίας ὑπάρχεις, ὁ ἐλθὼν καὶ σώσας τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ ἐλευθερώσας

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἔχθροῦ· ἐὰν γὰρ εἰς κρίσιν ἔλθης μετὰ τῶν δούλων σου, οὐδεὶς εὑρεθήσεται καθαρὸς ἀπὸ ρύπου· ἀλλὰ πᾶν στόμα φραγήσεται, μὴ ἔχον τί ἀπολογήσασθαι, ὅτι, ὡς ράκος ἀποκαθημένης, πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν ἐνώπιόν σου· διὰ τοῦτο ἀμαρτίας νεότητος ἡμῶν μὴ μνησθῆς, Κύριε.

Cù γὰρ ὑπάρχεις ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀνάπταυσις τῶν κοπιώντων καὶ πεφορτισμένων ἐν ἀνομίαις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤ'.

Προκείμενον. Ἡχος δ'.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἐλέησον μὲν ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Καρδίαν καθαρὸν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. 5: 22-26, 6: 2

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἔσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τίνι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

ΧΟΡΟΣ: Ἀλληλούϊα. (γ') Ἡχος πλ. β'.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φιβούμενος τὸν Κύριον

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΣΤ'.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Κοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. **Κεφ. 15: 21-28**

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἔξελθοῦσα, ἐκραύγαζεν αὐτῷ, λέγουσα· Ἐλέησόν με, Κύριε, Γείτε Δαυΐδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ο δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἤρωτων αὐτόν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, δτι κράζει ὅπισθεν ἡμῶν. Ο δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ο δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· Ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἔσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἔλέησον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἔλεησον. (γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἔλεους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ Ἅγιῷ Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἔκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἔλεησον. (γ')

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἄμην.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἔλεησον.

ΕΥΧΗ ΣΤ̄.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, καὶ ιατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· ὁ τὰς

νόσους ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων· οὐ τῷ μώλωπι πάντες ἵάθημεν· ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, ὁ εἰς ἀναζήτησιν ἐλθὼν τοῦ πλανηθέντος προβάτου· ὁ τοῖς ὀλιγοψύχοις διδοὺς παραμυθίαν, καὶ ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις· ὁ τὴν πηγὴν τῆς αἵμορροούσης, δωδεκαετῆ οὖσαν ἰασάμενος· ὁ τὴν θυγατέρα τῆς Χαναναίας τοῦ χαλεποῦ δαιμονίου ἐλευθερώσας· ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἀμαρτωλῷ τὴν ἄφεσιν δούς· ὁ τὴν ἵασιν τῷ παραλυτικῷ δωρησάμενος σὺν τῇ ἀφέσει τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ· ὁ τὸν τελώνην τῷ λόγῳ δικαιώσας, καὶ τὸν ληστὴν ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτοῦ ὅμολογίᾳ προσδεξάμενος· ὁ τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου ἀράμενος, καὶ τῷ Σταυρῷ προσηλώσας· σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν· ἐν τῇ ἀγαθότητί σου, Αὔτος, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰς ἀνομίας καὶ τὰς ἀμαρτίας τῶν δούλων σου τούτων, τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἔκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ ἐν παρακοῇ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἥμέρᾳ· ἡ ὑπὸ κατάραν Ιερέως ἡ πατρὸς ἡ μητρὸς ἐγένοντο· ἡ ὁφθαλμὸν είστιασαν ἡ ὄσφρησιν ἐξεθήλυναν ἡ ἀφῆ

κατεμαλακίσθησαν ἢ γεύσει κατεπόρνευσαν ἢ ἐν οἰαδήποτε κινήσει σαρκὸς καὶ πνεύματος τοῦ σοῦ ἀπηλλοτριώθησαν θελήματος καὶ τῆς σῆς ἀγιότητος· εἴ τι ἡμαρτον αὐτοί τε καὶ ἡμεῖς, ως ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκακος Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος, συγχώρησον· μὴ ἐῶν αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς εἰς τὸν ὁρυπωμένον βίον καταπεσεῖν, μηδὲ εἰς τὰς ὀλεθρίους ὀδοὺς ἀποτρέχειν. Ναί, Δέσποτα Κύριε, ἐπάκουσόν μου τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὑπὲρ τῶν δούλων σου τούτων· πάριδε, ως ἀμνησίκακος Θεός, τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἀπαντα· ἀπάλλαξον αὐτοὺς τῆς αἰωνίου κολάσεως· τὸ στόμα αὐτῶν τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρωσον· τὰ χείλη αὐτῶν ὄνοιξον πρὸς δοξολογίαν τοῦ ὀνόματός σου· τὰς χεῖρας αὐτῶν ἔκτεινον πρὸς ἔργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· τοὺς πόδας αὐτῶν πρὸς τὸν δρόμον τοῦ Εὐαγγελίου σου κατεύθυνον, πάντα αὐτῶν τὰ μέλη καὶ τὴν διάνοιαν τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι. σὺ γάρ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων ἐντειλάμενος ἡμῖν, λέγων· «Ὄσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν

τοῖς Οὐρανοῖς· καὶ πάλιν· «”Αν τινων ἀφῆτε τάς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ὅν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται». Καὶ ως ἐπήκουσας Ἐζεκίου ἐν τῇ θλίψει τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, καὶ οὐ παρεῖδες τὴν δέησιν αὐτοῦ, οὕτω κάμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου ἐπάκουσον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ δεομένου σου· σὺ γὰρ εἰ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ ἐβδομηκοντάκις ἐπτὰ ἀφιέναι τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἀμαρτίαις κελεύσας, τῇ σῇ ἀγαθότητι καὶ φιλανθρωπίᾳ, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, καὶ χαίρων ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ τῶν πεπλανημένων· ὅτι ως ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ζ'.

Προκέιμενον. Ἡχος δ'.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι

ἀσθενής εἰμι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Πρὸς Θεσσαλονικεὶς Α'
Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5: 14-23

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἡ δελφοί, παρακαλοῦμεν
ὑμᾶς, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε
τοὺς ὀλιγοφύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν,
μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. Ορᾶτε μή τις
κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινι ἀποδῷ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ
ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς
πάντας. Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως
προσεύχεσθε, ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ
θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. Τὸ
Πνεῦμα μὴ σβέννυτε, προφητείας μὴ
ἔξουθενεῖτε. Πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν
κατέχετε· ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ
ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι
ὑμᾶς δλοτελεῖς, καὶ δλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα
καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ
παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
τηρηθείη.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἡχος β'.

Στίχ. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ζ'.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία. Ὁρθοί. Άκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. **Κεφ. 9: 9-13**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων δὲ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστὰς ἦκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἵδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἀμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ ἴδοντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ· διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ Διδάσκαλος ὑμῶν; Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἱατροῦ, ἀλλ’ οἱ κακῶς ἔχοντες. Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν «ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν». Οὐ γὰρ ἥλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἔλέησον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἔλέησον. (γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἔλέους,
ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν
δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν
τῷ Ἅγιῷ Μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ
συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἔκούσιόν
τε καὶ ἀκούσιον.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἔλέησον. (γ')

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος
Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἔλέησον.

ΕΥΧΗ Ζ'.

ΙΕΡΕΥΣ: Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ τὰ χρόνια πάθη
θεραπεύων, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν

μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ· ὁ θέλων, πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθεῖν· ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ως τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· σὺ γάρ Κύριε, ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ ἔθου μετάνοιαν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, Δαυΐδ καὶ Νινευῖταις, καὶ τοῖς πρὶν καὶ τοῖς μετὰ τούτους· ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ τῆς ἐνσάρκου σου οἰκονομίας, οὐκ ἐκάλεσας δικαίους, ἀλλ' ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, ως τὸν τελώνην, ως τὴν πόρνην, ως τὸν λῃστήν, ως τὸν βλάσφημον καὶ διώκτην τὸν μέγαν Παῦλον, διὰ μετανοίας προσδεξάμενος· Πέτρον τὸν κορυφαῖον καὶ Ἀπόστολόν σου, ἀρνησάμενόν σε τρίτον, διὰ μετανοίας προσεδέξω καὶ προσελάβου καὶ ἐπηγγείλω αὐτῷ, λέγων· «Σὺ εἰ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν». Διόπερ καὶ ἡμεῖς, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σου ἐπαγγελίας θαρροῦντες, δεόμεθα σου καὶ ἰκετεύομεν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν ως

θυμίαμα προσφερόμενόν σοι, καὶ ἐπίσκεψαι τοὺς δούλους σου τούτους καὶ εἴ τι ἐπλημμέλησαν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν ἢ ἐν νυκτὶ ἢ ἐν ἡμέρᾳ ἢ ὑπὸ κατάραν Ιερέως ἐγένοντο ἢ τῷ ἴδιῷ ἀναθέματι ὑπέπεσαν ἢ ὅρκῳ παρεπίκραναν καὶ ὅρκωμότησαν, παρακαλοῦμέν σε καὶ δεόμεθά σου· ἄνες, ἄφες, συγχώρησον αὐτοῖς, ὁ Θεός, παραβλέπων τὰς ἀνομίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας καὶ τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ γενόμενα παρ' αὐτῶν. Καὶ εἴ τι τῶν ἐντολῶν σου παρέβησαν ἢ ἐπλημμέλησαν, ὡς σάρκα φοροῦντες καὶ τὸν κόσμον οἰκοῦντες ἢ ἔξι ἐνεργείας τοῦ διαβόλου, Αὐτός, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεός, συγχώρησον· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἀμαρτήσει. σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος· ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια. Οὐ γὰρ ἐπλασας τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου καὶ ζωῆς ἀφθάρτου κληρονομίαν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Εἶτα εἰσέρχεται μέσον τῶν Ἱερέων οἱ ποιοῦντες τὸ Εὐχελαῖον καὶ, λαβὼν ὁ προϊστάμενος τῶν Ἱερέων τὸ Ἀγιον Εὐαγγέλιον, τίθησιν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν· καὶ τιθέασιν ἐπ’ αὐτὸ τὰς χεῖρας οἱ Ἱερεῖς· Ο δὲ προϊστάμενος λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως, τῶν λοιπῶν ὑποψαλλόντων τὸ·

Κύριε, ἐλέησον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΙΕΡΕΥΣ: Ρασιλεῦ ἄγιε, εὖσπλαγχνε, καὶ πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Γίε καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ τίθημι ἐμὴν χεῖρα ἀμαρτωλὸν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν προσελθόντων σοι ἐν ἀμαρτίαις καὶ αἰτουμένων παρὰ σοῦ δι’ ἡμῶν ἀφεσιν ἀμαρτιῶν· ἀλλὰ σὴν χεῖρα κραταιὰν καὶ δυνατήν, τὴν ἐν τῷ ἀγίῳ Εὐαγγελίῳ τούτῳ, ὃ οἱ συλλειτουργοί μου κατέχουσιν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δούλων σου τούτων ἔκτεινον· καὶ δέομαι σὺν αὐτοῖς καὶ ἴκετεύω τὴν συμπαθεστάτην καὶ ἀμνησίκακόν σου φιλανθρωπίαν· ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ προφήτου σου Νάθαν

μετανοήσαντι τῷ Δαυΐδ ἐπὶ τοῖς ἴδίοις ἀμαρτήμασιν ἄφεσιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετανοίᾳ προσευχὴν δεξάμενος, αὐτὸς καὶ τοὺς δούλους σου τούτους μετανοοῦντας ἐπὶ τοῖς ἴδίοις αὐτῶν πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλανθρωπίᾳ, παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ παραπτώματα· σὺ γὰρ εἴς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ἑβδομηκοντάκις ἐπτὰ ἀφιέναι κελεύσας τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἀμαρτίαις· ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου. Καὶ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ΕΥΧΗ ΧΡΙΣΕΩΣ.

ΙΕΡΕΥΣ: Πάτερ, Ἀγιε, ἵατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Γίόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἱώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἵασαι καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτῶν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωοποίησον αὐτούς, διὰ τῆς Χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· πρεσβείας τῆς ὑπεραγίας,

Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἀγίων καὶ ἰαματικῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Σαμψῶν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνίκητου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολάου, Θαλελαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης καὶ πάντων τῶν Ἀγίων. Ἄμην. Ὅτι σὺ εἰς ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Μυστηρίου, οἱ Ἱερεῖς, μὲ τὸ Ἀγιον Ἐλαιον, ποιοῦσι σταυρὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου, τῆς σιαγόνας, τῶν παρειῶν καὶ τῶν χειρῶν τῶν πιστῶν λέγοντες:

Πάτερ Ἄγιε, ἵατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ἐλέησον, συγχάρησον καὶ σῶσον τὸν δοῦλόν (τὴν δούλην) σου

Τὰ ἀκόλουθα τροπάρια φάλλονται, καθ' ὃν χρόνον οἱ Ἱερεῖς χρίουσι τοὺς πιστούς.

Ἔχος δ'.

Πηγήν ἱαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τάς ἱάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ώς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ώς ὅμοιζήλους τῶν Ἀποστόλων. Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἱατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἔχος ὁ αὐτὸς.

Νεῦσον παρακλήσει σῶν οἰκετῶν

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΪΟΥ

Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν
ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς
ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ
βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν
προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυνθῶμεν
Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι, σπεῦσον εἰς
ἴκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· Χαῖρε
Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη,
καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Ἅγιος Ἰησοῦς

Χριστός τον Ιησούν
 Πηγην ι α μα των ε ε χο ον τες
 Αγιοι οι οι Αα να α αρ γυ συ σ ροι τας
 ι α σεις πα βε ε χε ε ε τε πα σι τοις
 δε ο ο με ε ε ε νοις ως με γι ι
 στωωνδω βε ων ι α α ξι ι ω ω θε ε
 ε ε εν τες ι πα βα της α ε να α α α α
 ου πη γης ι του ου Σω ω τη η η ροις
 Χρι ι ι στου φη σι γαρ προις υ μας
 ο ο ο Κυ υ υ ρι ι ι ος ως ο μο ζη
 η η η λου ους των Α α πο ο ο στο ο ο

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

π
 ο λων^π ι ι δου δε ε δω ω ω κα υ μιν την
 ε ε ξου ου ου σι ι ι αν^π^φ κα τα πνε ευ
 μα α α α τω ων^π α α κα α θα α α
 αρτων^π^Δ ω στε αυτα α α εκ βα α α αλλειν
 και θε ρα πε ε ε ε ευ ειν πα σα αν νο ο ο
 σον^π⁶ και αι αι πα α σαν μα α λα α α κι ι
 αν^π δι ο τοις προ στα αγ μα α α
 σιν α α α αυ του ου^π κα λω ως πο λι ι
 τε ευ σα α α με ε ε ε νοι^π^φ δω ρε
 α α αν ε λα α α α α βε ε ε ε τε^Δ^δ
 δω ω ρε αν πα α ρε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

χε ε ε ε πα α ρε ε χε ε ε τε ^Δ**δι** 1

α τρε ευ ο οντες τα α πα α α α α

^A θη η των ψυ χω ω ων και τω ων σω ω μα

α των η η μων ων ^B**λ** 6

^B ⁶ ^λ **Δο** ξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω Πνευ

ματι

6
λ

⁶ ^λ **Και** νυν και α ει ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

6
λ

^B ⁶ ^λ **Με** σον πα ρα κλη σε σι σων 1 κε των

Πα να μω με ^λ παυουσα δει νων η μων ε πανα

στα α α σεις ^λ πα σης θλιψε ως η μα ας

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

α παλ λατ του σα σε ε γαρ μο νην α σφα λη και
βε βαι αν αγ κυ ραν ε χο ο μεν ^π ^β ^π και την σην
προ στα σι αν κε κτη με θα ⁶ ^λ μη αι σχυν θω μεν
Δε σποι να σε προ σκα λου με νοι σπευ σον εις 1
κε σι 1 αν των σοι πι στως βο ω ων των ⁶ ^λ
χαι ρε Δε σποι να η πα αν των βο η θεια
χα ρα και σκε ε πη και σω τη ρι ατων ψυ χων
η μω ω ω ων ^λ

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
δόξα σοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Δόξα Πατρί, καὶ Γάϊῳ, καὶ
Ἄγιῳ Πνεύματι, Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. Κύριε, ἐλέησον. (γ')
Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ
τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· τῶν ἀγίων καὶ
δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ
ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἄδελφοθέου καὶ πάντων
τῶν Ἅγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὔχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμάς.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

‘Ο ποιήσας δὲ τὸ Εὐχέλαιον, βαλὼν μετάνοιαν λέγει.

Εὔλογεῖτε, Πατέρες ἄγιοι· συγχωρήσατέ μοι
τῷ ἀμαρτωλῷ. (ἐκ γ')

Καὶ λαβὼν παρ' αὐτῶν εὐλογίαν καὶ συγχώρησιν
ἀπέρχεται εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΪΟΥ

‘Η Μεταφορά Κειμένων - Καλλιτεχνική έπιμελεια
έγινε με τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.